

В някои пиесетки Ракитин е вложил и вечни настроения без да прониква до дълбините на своя песимизъм. От тия стихотворения лъха топлота и примиреност. — Тежък и унил камбанен звън се разлива в „синия вечерен час“, през който „скръбни тайни близка нощ разкрива“ (Ж. М. С. 31); — нощната тишина гали душата на поета като някогашно хубаво желание (Ж. Н. С. 31); — свирката на прибиращия се в село овчар му жалби дума — тайнствените жалби на родния край (Ж. М. С. 35). — Вечерни картини, от които лъха заразително тъжно настроение. Поета обича вечерните картини, когато се понасят дрезгвини, защото те най-вече допадат на общото му душевно настроение.

Пиесетките на Ракитина с художествено обективна форма са богати на багри и пластичност. Елементи на обективно възсздаване на природата са пръснати почти във всичките му стихотворения. Без природна рамка твърде рядко той рисува каквото и да било чувство, мисъл или настроение, каквито и да било картина из живота, който поета съзерцава. Богатство у тях са и душевните отеняци вложени в подходяща природна картина. От обстоятелството, че тѣй много са пръснати в цялата поезия на Ракитина елементи из природата, получава се впечатление, че безкрайно се повтарят едни и същи образи, с твърде слаби различия, които ги нагаждат към душевния отенък, що изразява поета. Главните определителности на природата са: дървета, цветя, птички, небе и звезди; силуети на планини, реки, поле, и море; дъжда и мрак (нощ), ведрина и покой — ето всичко. Особено място заемат ония картини, които представляват смели по своята новота и стегнатост образи. Ето един от тях:

Пада пжлен здрач; в далечината
Черен облах втренчено погледна;
Вихър — дигнал прахове в полята —
Тежки клоне до земи навежда:

Тежка сватба слиза от балкани,
Лудо хоро кжршат самодиви,
Плахо пискат и прелитат вранѣ,
Плахо шушнат златокласи ниви (Б. У. В. 15—19)

С подобна стегнатост и преснота на образа се отличават и следното стихотворение: на стр. 23—7 (Н. М. С.), в което душевното се изразява чрез конкретни образи; на стр. 44. — „Изворче“ в което пластично се изяснява философска мисъл:

По склона на планински пущинак
Нагоре се пжтека стржмна вие;
Край нея близу между камжњак
Самотно бистро изворче се крие.